

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 35, 2018

Nummer 35, 2018

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2018:994](#) 18-09-2018

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:3853](#) 18-09-2018

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:8476](#) 18-09-2018

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2018:3086](#) 27-08-2018

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:2426](#) 14-08-2018

Rechtbank

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2018:3458](#) 21-09-2018

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2018:3755](#) 20-09-2018

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2018:3743](#) 20-09-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:4501](#) 20-09-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:7923](#) 19-09-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:6698](#) 19-09-2018

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2018:3455](#) 19-09-2018

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2018:4113](#) 19-09-2018

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2018:4539](#) 17-09-2018

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2018:4538](#) 17-09-2018

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2018:4540](#) 17-09-2018

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2018:8504](#) 12-09-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:7650](#) 07-09-2018

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2018:8020](#) 04-09-2018

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2018:8190](#) 29-08-2018

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2018:8975](#) 08-05-2018

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Noord-Nederland](#) 28-08-2018

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag door tijdens psychose beste vriendin levensgevaarlijk te verwonden met een mes. Toewijzing € 10.000 immateriële schadevergoeding aan slachtoffer en € 4.500 immateriële schadevergoeding aan partner van slachtoffer. Afwijzing gevorderde vergoeding van kleding voor ziekenhuisopname, nu deze kosten blijkens Letselschade Richtlijn Ziekenhuis- en Revalidatiedaggeldvergoeding vallen onder de eveneens gevorderde ziekenhuisdaggeldvergoeding.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 21-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2018:3458

Zaaknummer: 08-770026-18 (P)

Rechters: E. Venekatte, C.C.S. Bordenga-Koppes en M. van Berlo

Advocaten: J. Ruarus

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling wegens het opzettelijk beïnvloeden van de vrijheid van een persoon om naar waarheid/geweten een verklaring ten overstaan van een rechter of een ambtenaar af te leggen en wegens poging tot afpersing met geweld. Toewijzing € 1.500 immateriële schadevergoeding aan slachtoffer.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 20-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2018:3743

Zaaknummer: 18/830094-18

Rechters: M.J.B. Holsink, M. Haisma en C. Krijger

Advocaten: H.M. Terpstra

Wetsartikelen: 285a Sr en 317 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor het veroorzaken van een dodelijk verkeersongeval. Verdachte is onder invloed van alcohol gaan rijden en is tegen een boom gebotst, waarbij een 24-jarige man die bij hem op de achterbank zat is overleden. Benadeelde partij (vader van slachtoffer) niet-ontvankelijk in vordering tot immateriële schadevergoeding, nu Nederlands recht (nog) geen mogelijkheid biedt om psychische schade (anders dan shockschade) als gevolg van het overlijden van een dierbare naaste te vergoeden.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 20-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:4501

Zaaknummer: 16/705781-16 (P)

Rechters: J.G. van Ommeren, I.J.B. Corbeij en B.G.W.P. Heijne

Advocaten: X.B. Sijmons

Wetsartikelen: 6 WVV 1994

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor zware mishandeling van eigen vader door hem met een ijzeren staaf tegen het lichaam te slaan, met bij vader gebroken (ring)vinger en gebroken ribben tot gevolg. Toewijzing immateriële schadevergoeding van € 2.812,50 aan slachtoffer.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 20-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2018:3755

Zaaknummer: 18/001652-18

Rechters: K. Post, Th.A. Wiersma en G.W.G. Wijnands

Advocaten: A. Arts en M.H. van Maaren

Wetsartikelen: 302 Sr en 350 Sr

RECHTSPRAAK

Eiser is betrokken geweest bij een reddingspoging van twee collega's. Reddingspoging mocht niet baten; als gevolg van het voorval zijn beide collega's overleden. Werkgever heeft aansprakelijkheid erkend. Eiser vordert van werkgever in kort geding € 50.000 als voorschot op schadevergoeding vanwege gesteld lichamelijk en psychisch letsel. Voorzieningenrechter wijst vordering af; voorshands onvoldoende aannemelijk gemaakt dat eiser als gevolg van het voorval schade heeft geleden als waarvan thans vergoeding wordt gevorderd. Onder andere is het tijdsverloop tussen de door eiser gestelde fysieke en psychische klachten en het voorval van belang.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 19-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2018:3455

Zaaknummer: C/08/221820 / KG ZA 18-250

Rechters: M.M. Verhoeven

Advocaten: H.G.M. van Zutphen, J.M.H.W. Bindels en N.M. Brouwer

RECHTSPRAAK

Zorgverzekeraar is gehouden de maandelijkse gebruikskosten van de hulphond van eiser te vergoeden. Hulphond valt onder het verzekerd pakket en wordt als verantwoorde adequate zorg aangemerkt. Voorts is eiser redelijkerwijze aangewezen op een hulphond.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 19-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2018:4113

Zaaknummer: 6628045 CV EXPL 18-1113

Rechters: M.J.P. Heijmans

RECHTSPRAAK

Verzekeraar beroept zich op dekkinguitsluiting in polisvoorwaarden bij schade veroorzaakt door joyrider. Verzekeraar komt geen gerechtvaardigd beroep op uitsluitingen toe nu verzekerde de normale voorzichtigheid in acht heeft genomen. Verzekeraar slechts voor 30% aansprakelijk nu niet alle risicodragers zijn aangesproken.

De 16-jarige zoon van verzekerde veroorzaakt tijdens het joyriden een ongeval met de bestelauto van verzekerde, waarna de bestelauto total loss is verklaard. Verzekerde heeft ASR verzocht de schade te vergoeden. ASR weigert de schade te vergoeden, omdat ingevolge de polisvoorwaarden geen dekking wordt verleend voor schade door joyriding als de verzekerde niet de normale voorzichtigheid in acht heeft genomen om joyriding/diefstal te voorkomen.

Kernpunt van het geschil betreft de vraag of ASR zich terecht heeft beroepen op de uitsluitingen. De rechtbank is van oordeel dat gelet op alle omstandigheden van het onderhavige geval het beroep van de verzekeraar op de uitsluitingen dient te worden afgewezen. Daartoe wordt overwogen als volgt. De zoon is buiten medeweten van eiser gaan rijden in de bestelauto. De bestelauto stond afgesloten geparkeerd nabij de woning. Er lag een reservesleutel in een werkkamer in een lade. De zoon wist niet van deze reservesleutel en daarnaast was hem uitdrukkelijk verboden om de werkkamer te betreden door eiser. ASR heeft betoogd dat dit onvoldoende zorgvuldig is geweest, omdat de sleutel zo redelijk eenvoudig te bemachtigen was. Voor zover ASR daarmee heeft willen stellen dat dergelijke maatregelen in het algemeen reeds onvoldoende zijn ter voorkoming van joyriding, wordt deze stelling verworpen; de reservesleutel lag op deze wijze nog niet voor het grijpen en een autosleutel hoeft niet steeds achter slot en grendel opgeborgen. Dit kan anders zijn wanneer bijzondere omstandigheden daartoe nopen, bijvoorbeeld als men erop bedacht moet zijn dat het risico van joyriding bestaat. Weliswaar heeft de zoon van eiser in het verleden in Turkije een keer een stuk met de auto gereden, maar de rechtbank acht deze eenmalige gebeurtenis onvoldoende om te oordelen dat eiser bedacht had moeten zijn op eventueel joyriding en daarom meer voorzorgsmaatregelen had moeten treffen dan hij heeft gedaan.

ASR is gehouden eiser alsnog dekking te verlenen onder de verzekeringsovereenkomst en

dient de schade te vergoeden. Nu niet alle risicodragers zijn aangesproken, is ASR gehouden dekking te verlenen aan eiser voor 30% van de schade (zijnde € 7.911,99) die hij heeft geleden als gevolg van de joyriding.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 19-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:7923

Zaaknummer: C/10/544732 / HA ZA 18-159

Rechters: G.J. Heevel

Advocaten: M. Gümüs en R.H.J. Wildenburg

RECHTSPRAAK

Uitgeefster van Surinaams tijdschrift schreef in 2014 een bericht waarin ze een Nederlandse jurist en bedrijvendokter beticht van oplichting, en in 2015 een bericht waarin stond dat de jurist medewerking had verleend aan het verkrijgen van een valse akte van doodverklaring. Voor de eerste publicatie geldt dat het belang van uitingsvrijheid zwaarder weegt dan het belang van eiser bij de bescherming van zijn goede naam en eer. De tweede publicatie moet wel worden gerectificeerd.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 19-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:6698

Zaaknummer: C/13/637560 / HA ZA 17-1105

Rechters: J. Thomas

Advocaten: I.M.C.A. Reinders Folmer en J.G.J. van Groenendaal

RECHTSPRAAK

Verzekeringnemer heeft bij het aangaan van een arbeidsongeschiktheidsverzekering stressgerelateerde klachten uit het verleden verzwegen en heeft daarmee de mededelingsplicht geschonden. Terechte afwijzing van de claim van de verzekerde.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 18-09-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:3853

Zaaknummer: 200.200.674_01

Rechters: J.I.M.W. Bartelds, D.A.E.M. Hulskes en S.C.H. Molin

Advocaten: R. Gerretsen en J. Ramaker

Wetsartikelen: 7:928 BW en 7:930 BW

RECHTSPRAAK

Succesvolle regresvordering van Reaal op Achmea voor bedrag dat is uitgekeerd aan patiënt met beschadigde nier door gebruik van medicijn waardoor hij een niertransplantatie moest ondergaan. Valt schade van patiënt onder dekking van ‘loss-occurrence’-verzekering? Ontstaansmoment van de schade. Gelet op de redelijke verwachtingen die verzekeringnemer mag ontlenen aan de dekkingssomvang van de verzekering in een zaak waar sprake is van een sluipend ziekteproces, kan als ontstaansmoment worden beschouwd het moment waarop de voor vergoeding in aanmerking komende schade zich heeft geopenbaard/gemanifesteerd.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 18-09-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:8476

Zaaknummer: 200.185.321

Rechters: P.P.M. Rousseau, E.J. van Sandick en R.F. Groos

Advocaten: A.J. Schoonen en P.R. van der Vorst

Wetsartikelen: 7:961 lid 3 BW en 3:310 lid 1 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Conclusie P-G over onder andere de wijze waarop het hof rekening heeft gehouden met een mate van eigen schuld van het slachtoffer bij de toewijzing van de vordering benadeelde partij in zaak waar poging tot doodslag heeft geleid tot ernstig letsel, waarvoor hof € 75.000 immateriële schadevergoeding heeft toegekend. P-G: bij berekenen van dit bedrag heeft het hof reeds acht geslagen op medeschuld van de benadeelde.

Tijdens het nachtelijk bewaken van zijn hennepkwekerij heeft verdachte geschoten op een luchtkoker, in welke zich een persoon bevond die de kwekerij wilde binnendringen. Deze persoon is geraakt door een kogel in zijn nek en is hierdoor geheel verlamd. De verdachte is bij arrest van 21 december 2016 door het Gerechtshof 's-Hertogenbosch, wegens 'medeplegen van poging tot doodslag', veroordeeld tot negen jaar gevangenisstraf met aftrek. Het hof heeft ook de vordering benadeelde partij, € 75.000 ter vergoeding van de immateriële schade, toegewezen. De P-G acht het oordeel van het hof dat sprake was van voorwaardelijk opzet niet onbegrijpelijk, daar de verdachte blijkens de bewijsvoering voldoende wetenschap had van de aanwezigheid van een persoon in de koker en bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat deze persoon dodelijk getroffen zou worden door de kogels gericht op die koker. Van innerlijk tegenstrijdige vaststellingen van het bewijs, zoals in het eerste middel wordt gesteld, is geen sprake. Los daarvan valt niet in te zien dat een kwalificatie van één of meer personen in de luchtkoker als 'vermoedelijke inbrekers' strijdig zou zijn met de door het hof aangegeven mate van wetenschap. Het tweede middel bevat de klacht dat het onbegrijpelijk is dat het hof zegt dat het de eigen schuld van de benadeelde partij in aanmerking heeft genomen, terwijl het schadebedrag niet is verminderd en geheel is toegewezen. De P-G concludeert dat door acht te slaan op medeschuld van de benadeelde, het hof een billijkheidsafweging heeft gemaakt. Het hof acht de gevorderde € 75.000 immateriële schade redelijk en billijk. Die omvang van de toe te rekenen schade was volgens het hof eenvoudig vast te stellen binnen de strafvorderlijke procedure. Niet valt in te zien dat het hof hiermee hypothetisch is uitgegaan van een hogere dan gevorderde immateriële schade. Artikel 6:101 lid 1 BW houdt immers de zinssnede in dat 'de vergoedingsplicht geheel vervalt of in stand blijft, indien de billijkheid dit

wegens de uiteenlopende ernst van de gemaakte fouten of andere omstandigheden van het geval eist’.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 18-09-2018

ECLI: ECLI:NL:PHR:2018:994

Zaaknummer: 17/00201

Rechters: J. Silvis

Advocaten: G. Spong

Wetsartikelen: 6:101 lid 1 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor medeplegen van gekwalificeerde doodslag bij ripdeal. Benadeelde partij is vriend van slachtoffer, die zelf ook slachtoffer was bij de ripdeal maar deze heeft overleefd. Toewijzing € 5.000 smartengeld aan de vriend, gelet op de omstandigheid dat hij zeer ernstig bedreigd is doordat hem een pistool tegen het hoofd werd gezet en hij werd gedwongen bij het stervende slachtoffer te knielen. Tevens toewijzing € 7.500 ter vergoeding van shockschade, nu tussen slachtoffer en vriend een nauwe affectieve band heeft bestaan en de aanwezigheid bij het doodschieten van het slachtoffer bij de vriend heeft geleid tot PTSS.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 17-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2018:4540

Zaaknummer: 01/865157-16

Rechters: E.C.P.M. Valckx, C.P.J. Scheele en A.W.A. Kap-Knippels

Wetsartikelen: 288 oud Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor medeplegen van gekwalificeerde doodslag bij ripdeal. Benadeelde partij is vriend van slachtoffer, die zelf ook slachtoffer was bij de ripdeal maar deze heeft overleefd. Toewijzing € 5.000 smartengeld aan de vriend, gelet op de omstandigheid dat hij zeer ernstig bedreigd is doordat hem een pistool tegen het hoofd werd gezet en hij werd gedwongen bij het stervende slachtoffer te knielen. Tevens toewijzing € 7.500 ter vergoeding van shockschade, nu tussen slachtoffer en vriend een nauwe affectieve band heeft bestaan en de aanwezigheid bij het doodschieten van het slachtoffer bij de vriend heeft geleid tot PTSS.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 17-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2018:4538

Zaaknummer: 01/865156-16

Rechters: E.C.P.M. Valckx, C.P.J. Scheele en A.W.A. Kap-Knippels

Wetsartikelen: 288 oud Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor medeplegen van gekwalificeerde doodslag bij ripdeal. Benadeelde partij is vriend van slachtoffer, die zelf ook slachtoffer was bij de ripdeal maar deze heeft overleefd. Toewijzing € 5.000 smartengeld aan de vriend, gelet op de omstandigheid dat hij zeer ernstig bedreigd is doordat hem een pistool tegen het hoofd werd gezet en hij werd gedwongen bij het stervende slachtoffer te knielen. Tevens toewijzing € 7.500 ter vergoeding van shockschade, nu tussen slachtoffer en vriend een nauwe affectieve band heeft bestaan en de aanwezigheid bij het doodschieten van het slachtoffer bij de vriend heeft geleid tot PTSS.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 17-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2018:4539

Zaaknummer: 01/880531-16

Rechters: E.C.P.M. Valckx, C.P.J. Scheele en A.W.A. Kap-Knippels

Wetsartikelen: 288 oud Sr

RECHTSPRAAK

Na laserbehandeling van plasbuis nog steeds klachten. Geen toerekenbare tekortkoming in nakoming van geneeskundige behandelingsovereenkomst, nu ten aanzien van het causaal verband tussen een mogelijke schending van de dossier- en informatieplicht onvoldoende is gesteld, laat staan onderbouwd. Zelfs als het blokkeringsrecht waarop eiser zich beroept van toepassing zou zijn, leidt dit er niet toe dat het expertiserapport buiten beschouwing zou moeten worden gelaten.

Eiser heeft sinds 2005 last van plasklachten. Een (inmiddels overleden) uroloog van het ziekenhuis heeft eiser een laserbehandeling van de plasbuis geadviseerd. De laserbehandeling is verricht in 2010. De klachten bleven bestaan. Zo'n twee maanden later is op de spoedeisende hulp geconstateerd dat de plasbuis erg beschadigd is. Eiser werd aangeleerd zichzelf te katheteriseren. Latere pogingen om de klachten te verhelpen, zijn niet gelukt. Eiser stelt het ziekenhuis aansprakelijk, omdat de laserbehandeling niet naar behoren zou zijn verricht. Eiser vordert primair veroordeling van het ziekenhuis tot betaling van € 52.410 aan materiële en immateriële schade op grond van een toerekenbare tekortkoming in de nakoming van de geneeskundige behandelingsovereenkomst. Subsidiair legt eiser de onrechtmatige daad ten grondslag aan zijn vordering.

Eiser stelt ten eerste dat het deskundigenrapport buiten beschouwing moet worden gelaten. Een van de argumenten die hij hiertoe aanvoert is dat hem niet de mogelijkheid is geboden om gebruik te maken van zijn blokkeringsrecht. De rechtbank is van oordeel dat in het midden kan worden gelaten of het blokkeringsrecht van toepassing is op medische aansprakelijkheidszaken. Zelfs als het blokkeringsrecht van toepassing zou zijn, leidt dit er namelijk niet toe dat het expertiserapport buiten beschouwing zou moeten worden gelaten. Volgens eiser is het tekortschieten van het ziekenhuis drieledig, te weten: i. schending van de zorg van een goed hulpverlener, ii. schending van de informatieplicht en iii. schending van de dossierplicht.

Over de informatieplicht overweegt de rechtbank het volgende. Voor een geslaagd beroep op schending van de informatieplicht, dient degene die zich beroept op die schending volgens vaste rechtspraak te stellen, en zo nodig te bewijzen, dat áls hij voldoende was ingelicht, hij als redelijk handelend patiënt en/of om redenen van persoonlijke aard niet voor deze behandeling zou hebben gekozen. Daarbij wordt opgemerkt dat de informatieplicht er niet toe strekt om de patiënt te beschermen tegen bepaalde risico's. Het strekt ertoe dat de patiënt goed geïnformeerd kan beslissen of hij toestemming zal geven voor een bepaalde behandeling. Niet voldoende is gesteld of gebleken dat eiser, indien hij goed was geïnformeerd, van de operatie had afgezien of had gekozen voor een geheel andere ingreep die geen of andere risico's kende. Niet is vast komen te staan dat sprake is van een *conditio sine qua non*-verband tussen een eventuele schending van de informatieplicht en de schade, dan wel dat de uroloog zijn plicht als goed hulverlener heeft verzaakt door in strijd te handelen met de gedragsregels. Het voorgaande betekent dat dit niet tot aansprakelijkheid van het ziekenhuis kan leiden.

Over de dossierplicht overweegt de rechtbank het volgende. Eiser stelt dat uit het expertiserapport blijkt dat de uroloog geen juiste documentatie heeft bijgehouden van zijn medische handelingen, waardoor het medisch handelen van de uroloog niet kan worden getoetst. Volgens eiser dient dit voor rekening van het ziekenhuis te komen en is zijn vordering daarom toewijsbaar. De rechtbank volgt eiser hierin niet. Hoewel uit het expertiserapport volgt dat de deskundigen het een tekortkoming vinden dat in het operatieverslag en het protocol niets is vermeld over de instelling van de apparatuur, leidt deze enkele vaststelling niet zonder meer tot het oordeel dat het ziekenhuis aansprakelijk is voor het postoperatieve letsel. Daarvoor is het nodig dat het opgetreden letsel het gevolg is van het schenden van de dossierplicht.

Naar het oordeel van de rechtbank bestaat geen ruimte voor de door eiser gewenste toepassing van de omkeringsregel, omdat daartoe is vereist dat sprake is geweest van een gedraging in strijd met een norm die strekt tot het voorkomen van een specifiek gevaar ter zake van het ontstaan van schade en dat eiser aannemelijk maakt dat in het concrete geval het specifieke gevaar waartegen de norm bescherming beoogt te bieden, zich heeft verwezenlijkt. In deze zaak strekken de normen (de informatieplicht en de dossierplicht) niet ter voorkoming van het gevaar van (gezondheids)schade. De rechtbank wijst de vorderingen af.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 12-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:8504

Zaaknummer: C/03/240608 / HA ZA 17-496

Rechters: G.J. Krens

Advocaten: H.G.M. Hilken en M.F. Hulsebosch

Wetsartikelen: 7:450 BW, 7:448 BW en 7:454 BW

RECHTSPRAAK

De melding van het vermoeden van kindermishandeling bij Veilig Thuis door het wijkteam van de gemeente is niet onrechtmatig. Het belang van het kind bij het krijgen van de juiste zorg rechtvaardigt in dit geval een inbreuk op het recht op privacy. Geen sprake van opzettelijk valse melding. Dat het wijkteam de situatie heeft aangemerkt als een situatie waarin aan het kind zorg werd onthouden en dat zij door inschakeling van Veilig Thuis heeft willen bereiken dat zoon alsnog de benodigde zorg zou krijgen, valt te begrijpen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 07-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:7650

Zaaknummer: 6553236 CV EXPL 17-44366

Rechters: J.W. Langelier

Advocaten: R.J. Michielsen en S. de Wit

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot doodslag door tijdens een confrontatie met het slachtoffer op de openbare weg het slachtoffer te steken met een mes. Slachtoffer heeft klaplong opgelopen en is veel bloed verloren. Toewijzing immateriële schadevergoeding ad € 3.000 aan slachtoffer.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 04-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2018:8020

Zaaknummer: 15/260222-17 en 15/205271-16 (tul)

Rechters: H.D. Overbeek, E.C. Smits en R.P. Boon

Advocaten: K.C. van Hoogmoed

Wetsartikelen: 302 Sr

RECHTSPRAAK

Advocatenkantoor dat letselschadezaak heeft behandeld vordert van verzekeraar bedrag betreffende verrichte buitengerechtelijke werkzaamheden. Of buitengerechtelijke kosten van rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking komen, wordt uiteindelijk bepaald door het antwoord op de vraag of is voldaan aan de dubbele redelijkheidstoets als bedoeld in artikel 6:96 lid 2 BW.

Het slachtoffer van een verkeersongeval heeft ernstig, blijvend letsel aan haar been opgelopen. De auto waar zij in zat, was verzekerd bij ASR. Schenkeveld Advocaten heeft als belangenbehartiger van het slachtoffer voor een bedrag van € 11.193,96 facturen gestuurd naar ASR betreffende verrichte buitengerechtelijke werkzaamheden. ASR heeft € 4.962,33 betaald. Schenkeveld vordert dat ASR veroordeeld wordt tot betaling van € 6.231,63.

De rechtbank overweegt als volgt. Uitgangspunt is dat een slachtoffer van een ongeval jegens de partij die aansprakelijk is voor de gevolgen van dat ongeval, recht heeft op vergoeding van de door hem gemaakte redelijke kosten van buitengerechtelijke rechtsbijstand, verleend door een advocaat van zijn keuze. Of buitengerechtelijke kosten van rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking komen, wordt uiteindelijk bepaald door het antwoord op de vraag of is voldaan aan de dubbele redelijkheidstoets als bedoeld in artikel 6:96 lid 2 BW. Dit vereist dat, in de gegeven omstandigheden, het maken van de kosten redelijk is en de omvang van de verrichte werkzaamheden redelijkerwijs noodzakelijk is om vergoeding van de schade te verkrijgen.

ASR voert aan dat een zekere verhouding tussen de vaststaande schade en de kosten van de rechtsbijstand een gebruikelijke maatstaf voor de redelijkheidstoets is. De rechtbank overweegt dat denkbaar is dat de relatief beperkte omvang van de vaststaande schade achteraf pas vastgesteld wordt, dat enkele feit betekent daarom niet dat de eerder in redelijkheid gemaakte buitengerechtelijke kosten als niet redelijk moeten worden aangemerkt. Een andere opvatting zou meebrengen dat het een slachtoffer welhaast onmogelijk zou worden gemaakt – in praktische zin – om de omvang van de schade te laten vaststellen en vervolgens een reële minnelijke regeling met de verzekeraar van de aansprakelijke partij te treffen. Aan de andere kant dient de belangenbehartiger ook oog te hebben voor de verhouding tussen de omvang

van de redelijkerwijs te verwachte schade en de in dat schadedossier te besteden tijd. Erkenning van aansprakelijkheid door een verzekeraar is geen vrijbrief voor een belangenbehartiger om te declareren. Beoordeeld dient derhalve te worden of de gemaakte kosten redelijk zijn (de tweede redelijkheidstoets). In zijn algemeenheid kan in deze zaak (nog) niet worden geconcludeerd dat de omvang van de schade niet in verhouding staat tot de omvang van de gedeclareerde werkzaamheden. Er zijn aanwijzingen dat de schade beperkt is, maar de definitieve schade staat immers nog niet vast.

Na het bespreken van diverse specifieke facturen, oordeelt de rechtbank dat Schenkeveld in totaal € 8.817,82 mocht declareren in plaats van € 11.193,96.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 29-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2018:8190

Zaaknummer: 6241700 CV EXPL 17-5967

Rechters: W.A. Swildens

Advocaten: P.J. Klein Gunnewiek

Wetsartikelen: 6:96 lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Arbeidsongeval heeft geleid tot ernstig letsel, namelijk amputatie van het onderbeen en klachten en beperkingen op oogkundig en orthopedisch gebied. Discussie over hoogte rekenrente. Rechtbank sluit zich aan bij arrest van Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden van 31 maart 2015: de rekenrente is op langere termijn 3% en de eerste vijf jaar 1%.

In 2010 is verzoeker een arbeidsongeval overkomen tijdens uitoefening van zijn werkzaamheden als onderhoudsmonteur. Het ongeval heeft geleid tot ernstig letsel, namelijk amputatie van het onderbeen en klachten en beperkingen op oogkundig en orthopedisch gebied. Verzoeker is voor meer dan 75% arbeidsongeschikt verklaard. Delta Lloyd heeft als aansprakelijkheidsverzekeraar van de werkgever aansprakelijkheid erkend. Het enige waar partijen feitelijk ter zake van de schade van mening over verschillen is of er sprake is van een opkomend voordeel voor verzoeker wegens besparing van reiskosten en over het percentage van de rekenrente.

De kantonrechter overweegt als volgt. Op 31 maart 2015 heeft het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden als volgt over de rekenrente geoordeeld. Bij het antwoord op de vraag of ook voor de korte termijn (maximaal drie jaar) een rekenrente van 3% dient te worden gehanteerd, stelt het hof voorop dat in de letselschadepraktijk al jarenlang een rekenrente van 3% (6% rendement en 3% inflatie) wordt toegepast, althans bij de berekening van schades met een lange looptijd. Dit percentage wordt in de literatuur wel ter discussie gesteld en ook in de feitenrechtspraak zijn voorbeelden te vinden van een lager percentage. Wat daar ook van zij, naar het oordeel van het hof sluit een rekenrente van 3% voor de periode tot 1 januari 2018 niet aan bij de huidige ontwikkelingen. Voor de korte termijn ligt het voor de hand aansluiting te zoeken bij de spaarrente op een spaarrekening. Bij een rendement van 1,5% en een inflatie van 0,5% komt het hof voor de periode tot 1 januari 2018 uit op een rekenrente van 1%. De kantonrechter acht het ook in deze zaak redelijk dat voor de langere termijn een rekenrente van 3% wordt toegepast. Wat op lange termijn het gemiddelde rendement en de gemiddelde inflatie zal zijn, is naar het oordeel van de kantonrechter namelijk te ongewis om af te wijken

van de gebruikelijke praktijk om bij de berekening van letselschade met een lange looptijd een rekenrente met dit percentage toe te passen.

Op de gronden als in genoemd arrest vermeld, acht de kantonrechter het voorts redelijk om voor de kortere termijn van een lagere rekenrente uit te gaan. Hoewel de in dat arrest genoemde jaren niet (helemaal) overeenkomen met de in de onderhavige in het geding zijnde jaren, acht de kantonrechter het redelijk om ook voor deze kortere termijn uit te gaan van een rekenrente van 1%. De kantonrechter stelt de rekenrente gedurende een periode van vijf jaren vast op 1% en voor de periode daarna op 3%.

Met dank aan Stichting PIV voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 28-08-2018

Zaaknummer: 6632805 EJ VERZ 18-6

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor overval op bloemisterij met knalpistool. Volledige (€ 2.200 p.p.) toewijzing immateriële schadevergoeding aan slachtoffers. Het hof acht de twee uitspraken in de ANWB Smartengeldgids waarnaar de raadsman heeft verwezen van een wezenlijk andere aard dan de onderhavige zaak, nu de verdachte de benadeelde partij niet alleen met het knalpistool heeft bedreigd, maar ook daadwerkelijk een schot heeft gelost.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 27-08-2018

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2018:3086

Zaaknummer: 23-002996-17

Rechters: W.M.C. Tilleman, C.N. Dalebout en A.E. Kleene-Krom

Wetsartikelen: 310 Sr en 312 Sr

RECHTSPRAAK

Nationale-Nederlanden stelt dat appellant bij het aangaan van een arbeidsongeschiktheidsverzekering informatie over nek- en rugklachten heeft verzwegen. Hof: moment van ontdekking als bedoeld in artikel 7:929 lid 1 BW is het moment van ontvangst van het huisartsenjournaal, dus tijdig beroep. Nationale-Nederlanden heeft voldoende onderbouwd dat de klachten van appellant tot clausules voor de nek en de schouder zouden hebben geleid.

Nationale-Nederlanden stelt dat appellant bij het aangaan van een arbeidsongeschiktheidsverzekering de op hem rustende mededelingsplicht heeft geschonden door bepaalde informatie over nek- en rugklachten niet te verstrekken. Nationale-Nederlanden had appellant een uitkering verstrekt nadat appellant een driedubbele nekhernia had opgelopen. Na ontdekking van de niet-nakoming van de mededelingsplicht heeft Nationale-Nederlanden de verzekeringsovereenkomst met onmiddellijke ingang beëindigd, de betaalde uitkeringen teruggevorderd en appellant opgenomen in de gebeurtenissenadministratie en het incidentenregister.

Het hof verenigt zich met de rechtbank in haar oordeel dat appellant ten onrechte geen melding heeft gemaakt van de nek- en schouderklachten in 2002 en 2005. De gezondheidsverklaring is niet voor meerderlei uitleg vatbaar en het doorgronden daarvan vergt, anders dan appellant betoogt, niet een 'uitzonderlijk abstractieniveau'. Heeft Nationale-Nederlanden binnen twee maanden na de ontdekking van de niet-nakoming van de mededelingsplicht appellant daarop gewezen onder vermelding van de mogelijke gevolgen? Het hof heeft vastgesteld dat het moment van ontdekking als bedoeld in artikel 7:929 lid 1 BW in deze zaak het moment van de ontvangst van het huisartsenjournaal is. Weliswaar heeft de gang van zaken ertoe geleid dat het lang heeft geduurd voordat appellant zekerheid had over de vraag of Nationale-Nederlanden de gevolgen van de verwijzing zou invoeren. Dit maakt echter niet dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat zij zich op de verzwijging beroept. Nationale-Nederlanden valt er immers geen verwijt van te maken dat het lang duurde voordat de gegevens van de huisarts uit 2002 en 2005 werden

ontvangen.

Zou Nationale-Nederlanden bij kennis van de ware stand van zaken andere voorwaarden hebben gesteld, dan wel in het geheel geen verzekering hebben gesloten? Beoordeeld moet worden of een redelijk handelend verzekeraar bij het vermelden van de nekklachten in 2002 en de nek- en schouderklachten in 2005 op de gezondheidsverklaring, een tweetal extra clausules zou hebben toegepast, te weten een clausule voor nekklachten en een aparte schouderclausule. Vervolgens is de vraag aan de orde of deze extra clausules naast de clausule voor de linker knie – wederom uitgaande van het acceptatiebeleid van de redelijk handelend verzekeraar – tot gevolg hadden gehad dat geen verzekering was gesloten. Het hof is van oordeel dat Nationale-Nederlanden met verwijzing naar de GAV Handleiding 2004 voldoende heeft onderbouwd dat de klachten van appellant tot clausules voor de nek en de schouder hadden geleid; de GAV-handleiding vermeldt op dit punt: ‘advies: clausule of afwijzen’. De GAV-richtlijnen waarop Nationale-Nederlanden zich beroept, vermelden ‘indien er sprake is van twee of meer “grotere” clausules dient een advies tot afwijzing overwogen te worden’. In deze zaak zou sprake zijn geweest van drie clausules, waardoor een advies tot afwijzing gerechtvaardigd was.

Over de gevorderde premierestitutie door appellant overweegt het hof het volgende. Premies over de periode vóór 25 juli 2014 (datum van de brief waarmee de gevolgen van de verzwijging zijn ingeroepen door Nationale-Nederlanden) kunnen niet worden teruggevorderd, artikel 7:938 BW biedt geen grondslag voor terugbetaling aan appellant. Er is een wetgevingsinitiatief dat hierin verandering beoogt te brengen, maar het hof ziet geen aanleiding hierop vooruit te lopen. Voor zover appellant nog premies heeft voldaan over de periode na 25 juli 2014 zijn deze, gezien het einde van de verzekeringsovereenkomst, onverschuldigd betaald en dienen deze te worden terugbetaald.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 14-08-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:2426

Zaaknummer: 200.207.131/01

Rechters: D.A. Schreuder, P.M. Verbeek en P. Kuipers

Advocaten: R. Gerretsen en J.M. Bruidegom

Wetsartikelen: 7:929 lid 2 BW, 7:930 lid 5 BW, 7:929 lid 1 BW en 7:938 BW

RECHTSPRAAK

Stichting Zuyderland Geestelijke Gezondheidszorg moet schadevergoeding van € 6.870 betalen aan verzoekster, wegens het tweemaal toedienen van dwangmedicatie waarvoor achteraf een grondslag heeft ontbroken. Evident vormverzuim nu beide keren de einddata en duur van de dwangbehandeling onjuist zijn vermeld. Vergoeding onder andere voor de gevoelens van onzekerheid die verzoekster in die periode heeft ervaren over de juiste duur van de dwangbehandeling.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 08-05-2018

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2018:8975

Zaaknummer: C/03241727 / BZ RK 17-1749

Rechters: L.M.I.A. Bregonje

Advocaten: C.J.M. Dreessen en F.W. Oehlen

Wetsartikelen: 41b lid 1 Wet Bopz